

1. Прочетете откъса от „Есенна приказка“ . Извадете глаголите от текста. Определете в кое време са те. Успех!

— Славенце — рече болната птичка, като се надигна от гнездото и погледна със светлото си око надолу към пилето, което шумолеше в тревата и миеше с росни капки перцата на крилата си, — иди, маминото, в лозята да ми намериш едно зрънце от жълт грозд, че ми е изгоряла душицата за сладко нещо!

— Отивам, мамо. Додето се дигне росата от жълтите листа на брезовата горичка, ще си дойда. Ти лежи в гнездото и чакай.

Славейчето пъргаво разпери своите малки криле и се упъти право към дядовото Радойково лозе, където под лозите зрееха най-едриите жълти гроздове. Седнал под една праскова, дядо Радойко плетеше кошница от лозина. От време на време посягаше нагоре с ръка, откъсваше някоя мека праскова, раз-хапваше я и пак се навеждаше над кошниците. До гърба му лежеше гътната празна газена тенекия. От време на време старецът удряше с тоягата си и плашеше косовите да не кълват гроздето. Тя му беше барабан.

ГЛАГОЛ

ВРЕМЕ НА ГЛАГОЛА